

מאורות אל העבר

יב אב תשז | 29/07/1947

עולי הגרדום (יעקב וייס, אבשלום חביב ומאיר נקר)

מאיר נקר נולד למשפחה חרדית מעולי עירק. בגיל שש עשרה זיף את גילו, והתנדב לצבא הבריטי כדי להילחם בנאצים. אבשלום חביב גדל בירושלים למשפחת סוחרים, ונודע בכושר הכתיבה הייחודי שלו. יעקב וייס, יליד סלובקיה, הספיק כבר בגיל עשרים להציל ממוות מאות יהודים בגטאות הונגריה, ועלה לארץ באוניית מעפילים. שלושתם הצטרפו לתנועת בית"ר ולאצ"ל, והשתתפו בסדרת פעולות קרביות נגד הבריטים. במהלך הפריצה לכלא עכו נתפסו השלושה, לאחר שהעמדה שבה שהו נותקה מעיקר הכוח ותחמושתם אזלה. במשפט שנערך להם סירבו לשתף פעולה עם סדרי הדין, והעבירו את המשפט בשירת שירים לאומיים, באמירת פרקי תהילים ובהצהרות - שזכו לתהודה רבה בעולם - נגד מדיניות הבריטים. גופים רבים בארץ ובעולם פנו אל שלטונות המנדט כדי לבטל את גזר דין המוות שהוטל עליהם, אך לשווא. בליל י"ב באב תש"ז (29.7.1947), הוצאו השלושה להורג בכלא עכו, תוך שהם שרים "התקווה" וקוראים לנקם. למחרת, תלו לוחמי האצ"ל שני סמלים בריטיים שנחטפו על ידיהם בנתניה. וייס, נקר וחביב היו עולי הגרדום האחרונים שנתלו בידי הבריטים בעת שלטונם.

מאת צילמתי - דואר ישראל, ויקפדיה

